

סדנת כתיבה - קליניקה :

היא נולדה ברמב"ם לשני הורים אוהבים.
תינוקת מושלמת, כמו בסרטים.
היא בוכה בצרחות שקורעות את הלב,
וגם הם בוכים.
הם חיכו לה שנים.

הם חיכו לה שנים,
והיא- לא יודעת מה מחכה לה.

מה כבר יכול לחכות?
היא תינוקת...

חיכו לה בחדר הוורוד שעוצב רק בשבילה
סטים תואמים מתחרה.
היא בוכה נורא, הבד הזה לא נוח.
אמא דוחסת אותה לגרביון בכוח.

היא התארגנה שעות לבת מצווה של חברה,
היא רצתה להיות הכי יפה בעולם.
אחרי שעתיים של אימונים על עקבים,
והרבה נפילות על הפנים,
לבשה את השמלה הפרחוניית למסיבה,
יצאה מהדלת בריצה,
ואז אמא עצרה אותה.

"השמנת" היא אמרה.
"השמלה הזאת לא יפה".
היא לא מבינה.... "לא רצית שאהיה אישה?"

מבולבלת, לא אוכלת.
עוד קילו, ועוד שניים, ועוד עשרה פחות.

בשביל להיות יפה את צריכה להיכבות.

לא להיראות.

”אישה אמיתית לא מתלוננת כמוך”

זהו, היא רזה.

למה היא עדיין מרגישה פגומה?

כשהוא אוכל בורקס זה חמוד, וכשאני אוכלת- אני בהמה?

למה הוא נגע בי בכתף בלי לשאול?

למה בבר ההוא חיבק אותי מאחור?

למה הוא אמר לי שאני סקסית כשהייתי על הבמה בחוג תיאטרון?

למה הוא חוסם לי את המעבר למשרד?

למה הוא אומר לי לחייך?

יש לה דרך משלה.

במקום ללכת בה- היא עצמה עיניים וקפצה.

העיקר שהיא מרצה.

והלב שהולם בחוזקה,

כאילו בלעה אותה האדמה.

והנשימות הכבדות, כאילו הן היו האחרונות.

והדמעות שזולגות כמו האוקיינוס השקט (לפחות).

והסיוטים, והדמיונות והבכי בלילות. תתאפסי- את לא באמת כזאת.

היא חיכתה בסבלנות, כמו ילדה טובה.

הלכה בדרך שסללו רק בשבילה.

כל יום שהיא צועדת בה הוא מלחמה.

היא זעקה את נשמתה, ואף אחד לא שמע.

היא כל כך שקטה. ולמרות זאת- היא רוצה את התהילה.

אם היא כזאת טובה כמו שאומרים, למה היא באה רק לאחרים? לאלו שתמיד מרמים, ורומסים אחרים, ועושים סמים, וכולם גברים...

כאישה הנבגדת על ידי בן זוגה

היא השאירה מכתב ושרפה כל מה שהיה מסביבה.

היא לקחה את שתי רגליה

ומבלי להסתובב לאחור

היא ברכה.

הפעם היא באמת תהיה אישה.